

Hazánkban minden hatalom a dolgozó népé! Erősítsd a nép hatalmát! Szavazz a Népfront jelöltjére!

A Magyar Népköztársaság kormányának résztvétávirata A. J. Visinszkij elhunyta alkalmából

V. M. Molotov elvtársnak,
Szovjetunió külügyminisztere,
MOSZKVA.
A Magyar Népköztársaság kormánya és a magyar nép nevében mély együttérzéssel fejezem ki Andrej Januarjevics Visinszkij elvtárs — a kiváló államférfi és dip-

lomata, a népek közötti béke fardhatatlan harcosa — idő előtti elhunytá alkalmából. Visinszkij elvtárs neve élni fog a magyar nép emlékezetében.

Boldoczki János,
Magyar Népköztársaság
külügyminisztere

Orvosi jelentés A. J. Visinszkij haláláról

New York (TASZSZ) Orvosi szakvélemény szerint A. J. Visinszkij halálát heveny szívizombénaulás okozta.

Részvétnyilvánítások A. J. Visinszkij elhunyta alkalmából

New York (TASZSZ) November 22-én, A. J. Visinszkij elhunytának napján személyes résztvétnyilvánítás végett felkereste a Szovjetunió ENSZ-beli képviselőjét **Mendes-France** miniszterelnök és külügyminiszter, **Hammarskjöld** ENSZ-főtábornok, **van Kleffens**, az ENSZ közgyűlés 9. ülészakának elnöke, továbbá a Bjelorusz SZSZK, Brazília, Burma, Egyiptom, Jemen, Irak, Irán, India, Indonézia, Libanon, Mexiko, Hollandia, Peru, Lengyelország, Thaiföld, az Ukrán SZSZK, Franciaország, Csehszlovákia, Svédország, Ecuador és Jugoszlávia küldöttségének vezetője, illetve képviselője.
Egyre újabb résztvétáviratok és

levelek érkeznek a szovjet kormány és az elhunyt hozzátartozói címére. Résztvétáviratot küldött **Hammarskjöld**, az ENSZ főtábornok, **Lodge**, az Egyesült Államok küldöttségének vezetője, továbbá Görögország és Libanon küldöttsége. Résztvétáviratot küldött **Paul Robeson** és több más haladó szellemű személyiség.

Ezenkívül résztvétáviratokkal és levelekkel árasztják el a Szovjetunió ENSZ-beli képviselőjét az Egyesült Államok és más országok különféle szervezetei és állampolgárai. E levelek és táviratok kiemelik A. J. Visinszkijnek a békéért folyó harcban szerzett kimagasló érdemeit.

Ünnepség a „Délmagyarország” felszabadulás utáni megjelenésének 10. évfordulója alkalmából

Ünnepi beszédet mond Komócsin Zoltán elvtárs

Ma, szerdán este fél hat órai kezdettel ünnepséget rendez a „Délmagyarország” szerkesztősége és kiadóhivatala a lap felszabadulás utáni megjelenésének 10. évfordulója alkalmából a Közalkalmazottak Szakszervezetének Vörösmarty utcai kultúrotthonában.

Ünnepi beszédet Komócsin Zoltán elvtárs, a Központi Vezetőség agit.-prop. osztályának vezetője mond. Felszólalnak: Benkő Sándor, az orvostudományok kandidátusa, a Szegedi Orvostudományi Egyetem I. sz. Belklinikájának adjunktusa, és Gera Julia, a Szegedi Eszetgyár dolgozója.

A műsorban a szegedi Nemzeti Színház művészei is fellépnek: Moldován Stefánia Arutjunjan Bölcsődelát és Kodály: Székelyfőné című művéből a Kitrákkott mesét énekli. Harmath Éva Kálmán: Csárdáskirálynő című operettjéből Sylvia belépőjét és Lehár: Messze

a nagy erdő című dalát, Szabady István pedig Erkel: Bánk bán című operájából a Bördalt, Kodály: Háry János című daljátékából a Toborzót. Kormos Lajos, Juhász Gyula: Ének a toll katonáiról című versét szavalja. Kaló Flórián Petőfi: „A XIX. század költői” című versét mondja el. A Pedagógiai Főiskola énekkara Kodály: Lengyel László, Szeghy: Három orosz népdal, és Bárdos: Szeged felől című művét énekli. A főiskola énekkarát Erdős János vezényli. Zongorán kísér: Paulusz Elemér.

Az ünnepségen a „Délmagyarország” munkás-paraszt levelezőinek, a Szeged felszabadulása 10. évfordulója indított rejtvenyvályázat díjnyertesének, a legjobb üzemi és hivatali sajtófelelősöknek és lapkézbesítőnek a szerkesztőség jutalmakat ad át.

A „Délmagyarország” szerkesztősége és kiadóhivatala szeretettel várja az ünnepségre a lap olvasóit.

Pártélet *

A választási tennivalókról tanácskoznak a kommunisták az e havi taggyűléseken

Ezen a héten tartják meg párt-szervezeteinkben az e havi rendes taggyűlést. A taggyűlések fő napirendi pontja mindenütt a november 28-i tanácsválasztással kapcsolatos tennivalókról megbeszélése. A Hazafias Népfront zászlaja alatt megtartandó választás sikeréhez döntő módon kell hozzájárulni párt-szervezeteinknek, a kommunistáknak. Főleg a választás politikai előkészítésében hárul nagy feladat párt-szervezeteinkre, a párttagságra.

Az agitációs munka természetesen még nem ért véget, az egészen a választás napjáig tart.

Sőt más formában azután is folytatódik: a Hazafias Népfront programjának megvalósítására kell mozgósítani a dolgozókat.

A mostani taggyűlések lehetőleg el kell érni, hogy minden párttag megjelenjen és a taggyűlés tanácskozásának alapján a választás előtti utolsó napok munkájában résztvegyen. Minden párt-szervezet taggyűlésén vizsgálják meg, hogy a maguk területén, munkahelyén hol van még tennivaló a felvilágo-

sító munkában. A párttagok többsége bizonyára tisztában van a Hazafias Népfront jelentőségével és a megválasztandó új tanácsok feladatainak fontosságával. Annak érdekében, hogy ebben a kérdésben mindenki tisztán lásson és ezekről beszélni tudjon, még egyszer tárgyaljanak most a taggyűléseken ezekről is.

Természetesen megbeszélnek a taggyűléseken a szavazás lebonyolításának szervezeti és technikai feladatait is. A taggyűlés hívja fel a figyelmet arra is, hogy a szavazásnál mindenütt az első között legyenek a kommunisták szavazatuknak a Népfront jelöltjére való leadásában.

Mutassanak példát mindenkinek a szavazással is; hogy a magyar öszszefogás eszméje mellett vannak és azt támogatják. Ha az eddigi tapasztalatok alapján megbeszélnek a választási előkészületek állását, egységes elhatározás alapján meghatározzák a feladatokat a hátralévő időre, akkor a választásra jogosultakat teljes számban mozgósí-

sítani tudjuk hazafias kötelezettségük teljesítésére.

A választási kérdések megbeszélésén felül az üzemekben és más munkahelyeken

a választás tiszteletére folyó termelési verseny és a választási műszak eredményeit, kérdéseit is beszéljék meg.

Még az utolsó napokon is lehet fokozni a verseny lendületét, hogy minél többet váltsanak valóra a szorgos munkásoké abból, amit a dolgozók, vagy egy-egy üzem munkásai vállaltak. A választási verseny sikere közelebb hozza az évi terv teljesítését is, melynek érdekében a választás után is tovább folyik majd a harc. Tovább kell, hogy folyjon a harc a még több és jobb minőségű áruért, a takarékos és olcsóbb termelésért. Ebben az érdelem beszéljenek a választási versenyéről, a vállalások teljesítéséről. Ellenőrizzék, hogy a felajánlások teljesítése mennyiben történt meg, beszéljék meg milyen lehetőségek vannak a további eredményes munkára.

A vasárnapi agitációs nap tapasztalatai

További jó munkával a tanácsválasztás sikeréért

Népes és lelkes népnevelő-gárda vett részt vasárnap a választási agitációs munkában. Mintegy 1500 párttag és pártönkivüli népnevelő — közöttük tanács-tagjelöltek, választási bizottsági tagok és olyanok is, akik eddig nem vettek részt az agitációban — keresték fel a választókat és beszélgettek velük a legkülönbözőbb problémákról. A beszélgetés központjában a Hazafias Népfront szerepe és az új tanácsok megválasztásának kérdése, a tanácsok munkája állott. A vasárnapi népnevelőmunka tapasztalatai is azt bizonyítják, hogy a helyi közigazgatás kérdéseiről egyre nagyobb az érdeklődés a lakosság körében. A népnevelők többségükben azokat a személyeket keresték fel, akiknél még nem voltak. Ezeket a helyeken általában érdeklődéssel fogadták a népnevelőket és számos kérdést megvitattak velük, bátran és őszintén beszélve mindenről.

Egyes választóközrteketben többen nem ismerik még közelebbről a tanács-tagjelölteket, nem tudják miért jelölték őket. Az ezeket többségében a népnevelők ismerték a jelöltet, — mint Majzik elvtárs, az egyik alsóvárosi választókerületben —, s meg tudták győzni a választókat arról, hogy a jelöltgyűlés jól döntött. Alsóvárosban a 134-es választóközrteketben felvetődött az a kérdés is, hogy bizonyos esetekben az egyik választóközrte lakói felkereshetik-e majd más szomszédos közrteket tanács-tagjait ügyük

intézése végett. Természetesen, ennek nincs akadálya. A választók bármelyik tanács-tagot felkereshetik. Alsóvárosban például Kószó István dolgozó parasztot, a 118-as közrte jelöltjét — aki jelenleg is tanács-tag — már néhányan felkeresték más közrtekből is és ő azoknak is intézte dolgát, főleg mezőgazdasági jellegű kérdésekben.

Több választóközrteben a népnevelők és a tanács-tagjelöltek munkája nyomán szoros barátság, ismeretség alakult ki a választók egyrésze és a népnevelők között, akik az első között való szavazásra kérték fel az általuk látogatott családokat. Vasárnap nem egy helyen megállapodtak abban, hogy egy-egy háztól, vagy háztömbtől csoportosan mennek a szavazóhelyiségre szavazni a Népfront jelöltjére. Így határoztak például a Széchenyi-tér 17. és a Londoni-körút 18. számú ház lakói is. A 145-ös választóközrteben — Felsőváros-Tarján-telep — néhány választó úgy vélekedett, hogy 28-án a szavazás már csak formai dolog lesz, hiszen a választás már a jelöltgyűléseken megtörtént. Itt a népnevelők helyesen magyarázták meg, hogy a választás vasárnap lesz a szavazással. Ezért kell tehát mindenkinek elmenni szavazni, aki helyesli a Hazafias Népfront programját és célkitűzéseit és azok megvalósulását akarja.

Egyes tanács-tagjelöltek túlzott szerénységől még mindig nem kapcsolódtak be a választók látogatásába, a velük való beszélgetésbe. Azt mondják, ők nem akarnak maguk mellett agitálni. Pedig a választók elvárják, hogy a tanács-tagjelölt felkeresse őket és megis-

merjék, mielőtt rászavaznának. Akik még nem ismerik tanács-tagjelöltjüket, tudni akarják, milyen ember az, akit majd keresniük kell, ha segítségre, jótanácsra lesz szükségük ügyeik, kéréseik elintézésé végett. Ezért a hátralévő időben a tanács-tagok kapcsolódjanak be az agitációs munkába.

A tapasztalatokat figyelembe véve végezzék további munkájukat a népnevelők, s irányítsák a választási agitációt a párt-szervezetek. Fordítsanak nagyobb gondot a tanács-tagjelöltek népszerűsítésére is. Tartsanak kisgyűléseket, s azon szóljának fel a jelöltek, beszélgessenek választóikkal, mint ahogy erre készül most például Rókuson Mohácsi Károlyné, a 92-es választóközrte jelöltje is a gázgyár kultúrtermében tartandó kisgyűlésen. A jelöltek szóbeli ismertetése és népszerűsítése mellett a választóközrteben helyezték el fényképeket is és írásban is ismertették a jelölteket: kik azok, milyen emberek, minek alapján jelölték őket stb. Tartsanak a párt-szervezetek, főleg kerületekben olyan kisgyűléseket is, ahol egy-egy közrte lakói által felvetett problémákra, kérdésekre nyilvánosan adnak választ, magyarázatot. Érjék el minden közrteben, hogy ne legyen olyan család — a társadalom bármely rétegéhez tartozik is —, melyet — ha igaz szándékú, becsületes magyar emberek — ne keresnének fel a népnevelők és ne beszélgetnének velük a tanácsválasztásról. Éreztessék mindenkinek, hogy órá is számítanak, hogy ó a nagy közösség tagja, aki vasárnap majd tiszta szívvel adja le szavazatát a Hazafias Népfront jelöltjére.

G. J.

(2)
Ugy lett, ahogy vártam: mosolyogva intett vissza. Ha meg akartam nevetetni, csak a vezetőnevével kellett szólnom. Sokat öltem vele, hogy milyen furcsa etimológiája van az orosz neveknek. Valahol azt olvastam, hogy Turgenyev „tevebőr”-t jelentett eredetileg és Dosztojevskij „sapka lefenyttű”, mások szerint „üstborító”. Mit tudhatom én most már; mit mondok neki; mikor Profimovának hívom? Azt jelenti-e az, hogy „macskafarkinca”, vagy azt; hogy „medvetalpacska”. Akár az egyiket teszi, akár a másikat, én ilyen csúnyát nem mondok, csak annak, aki rosszat tesz, például, tea-főzőskor a mahorkás skatulyába csippent bele a teás helyett, vagy Cicéroval támasztja föl az asztal lábát.

Mindig csak ilyen komoly vonatkozásban szólítottam a családi néven, különben Diának hívtam, mert Lidia Alexajevna volt a keresztnéve és otthon Lidovkának hívták. Én a Diát jobban szerettem. Abban benne ragyog az egész Olimpos és azt hiszem, hogy négy szemközt Horátius is csak Diának hívta a maga Lidiáját.

Sajnos, a bódében megint meggyőződtem róla, hogy hazámban nem nagy becsülete van a klaszszikus kultúrának.

— Mennyi pénze van készletben? — kérdezte tőlem a csillagos pénzügyőr.

Őszintén szólva jólesett ez a kérdés. Nem lehet az olyan vesznitért ország, ahol a hivatalos nyelv ilyen szépen megmaradt a maga régi integritásában.

— Nincsen nekem barátom, egy megveszegetett garasom se. Százötvenhat korona negyvenhat fillér tiszti lénung volt nálam, mikor hadifogságba

Hannibál föltámasztása

Móra Ferenc regénye

estem, az ő őrízetbe vették Perokopban, kaptam róla írást is.

— De az írása meg van róla?

— Nincs.

— Akkor ez irányú bejelentése nem vétetik figyelembe.

Egy darabig imponálóan harsogott a toll a papíron, aztán következett a punktum saliens.

— Tiltott írárok, propagandanyomtatványok, izgató röplapok vannak önnél?

— Azok nincsenek.

— János, motozni!

Nem vagyok csiklandós, nyugodtan álltam, hogy János kicsipcescókázza magát rajtam. Csak-hogy a vakvarjúcska még hátra volt.

— Vetköztesse le!

Csak most jutott eszembe, hogy micsoda kincseken járok én a csizmámban. Odaléptem az asztalhoz önkéntes vallomástételre:

— Kérem, előadom én úgyis, ami nálam van. Tessék elhinni, nincsen semmi aktualitásuk.

— Majd elvállik! — intett a csillagos ember és a csillagatlan János gyakorlott kézzel lekapta a csizmáimat. A bélés körül kiszedegette az apósom receptpapírjain írt jegyzeteimet és mint gyanús objektumokat előállította őket az asztalon.

— Persze, muszka betűk — villant föl diadalmasan a hivatalos ember szeme, ahogy felemelte az egyik kutyanyelvet.

— Ne úgy, könyörgöm, lábbal tetszik fölfelé tartani.

— Mindegy az, muszka írás ez, akármerről nézem. Engem nem tesz bolonddá az úr, gyermekkoromban Zomborban is ilyenek voltak a Mitetszik boltosnak a siltjén.

(Folytatása következik)